

Traducere: Evemarie Draganovici

Redactare: Iuliana Voicu

DTP: Carmen Diana Mateescu

Corectură: Eugenia Oprea

ISBN 978-606-009-145-5

Bitte nicht öffnen 2: Schleimig!

Copyright text and illustrations © 2017 Carlsen Verlag GMBH, Hamburg, Germany
All rights reserved.

Copyright © 2019 Aramis Print s.r.l. toate drepturile rezervate
pentru ediția în limba română.

Nicio secțiune din această carte nu poate fi reproducă sau transmisă sub nicio formă și
prin niciun mijloc, electronic sau mecanic, incluzând fotocopierea, înregistrarea audio
sau orice altă formă de stocare a informației, fără acordul în scris al editorului.

Aramis Print s.r.l. • Redacția și sediul social:

B-dul Metalurgiei nr. 46-56, cod 041833,
sector 4, București, O.P. 82 – C.P. 38,

tel.: 021.461.08.10/14/15; fax: 021.461.08.09/19;

e-mail: office@edituraaramis.ro;

Departamentul desfacere: tel.: 021.461.08.08/12/13/16,
fax: 021.461.08.09/19; e-mail: desfacere@edituraaramis.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HABERSACK, CHARLOTTE

Vă rugăm, nu deschideți! : Cleios / Charlotte Habersack ; cu il. de
Frédéric Bertrand ; trad. de Evemarie Draganovici. - București : Editura
Aramis, 2019

ISBN 978-606-009-145-5

I. Bertrand, Frédéric (il.)

II. Draganovici, Evemarie (trad.)

821.112.2

Charlotte
Habersack

VĂ RUGĂM,
NU
DESCHIDEȚI!
CLEIOS!

Cu ilustrații de Frédéric Bertrand

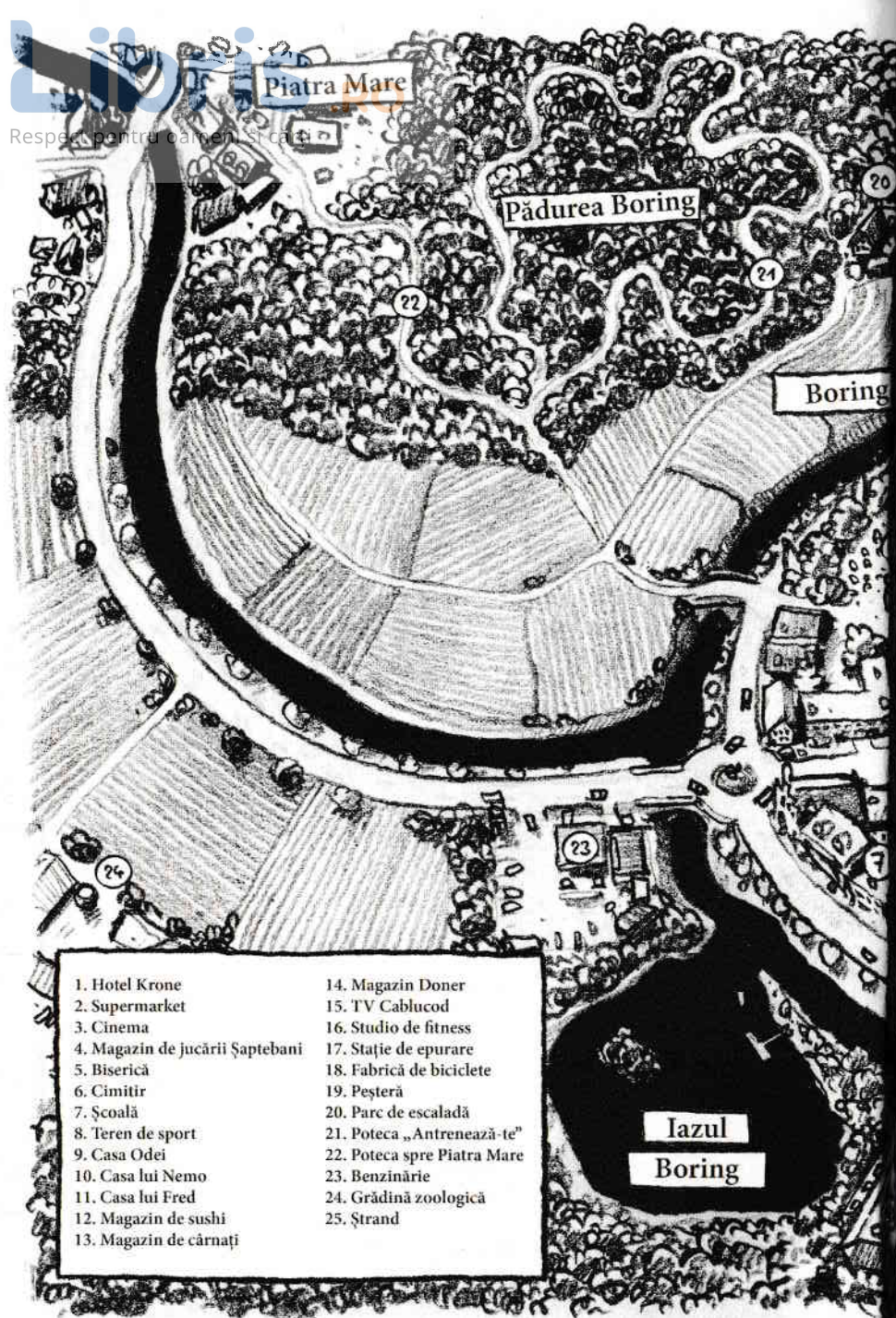
Traducere de Evemarie Draganovici

București, 2019

Respect pentru oamenii și cașile

1. Hotel Krone	14. Magazin Doner
2. Supermarket	15. TV Cablucod
3. Cinema	16. Studio de fitness
4. Magazin de jucării Șaptebani	17. Stație de epurare
5. Biserică	18. Fabrică de biciclete
6. Cimitir	19. Peșteră
7. Școală	20. Parc de escaladă
8. Teren de sport	21. Poteca „Antrenează-te”
9. Casa Odei	22. Poteca spre Piatra Mare
10. Casa lui Nemo	23. Benzinărie
11. Casa lui Fred	24. Grădină zoologică
12. Magazin de sushi	25. Ștrand
13. Magazin de cârnați	

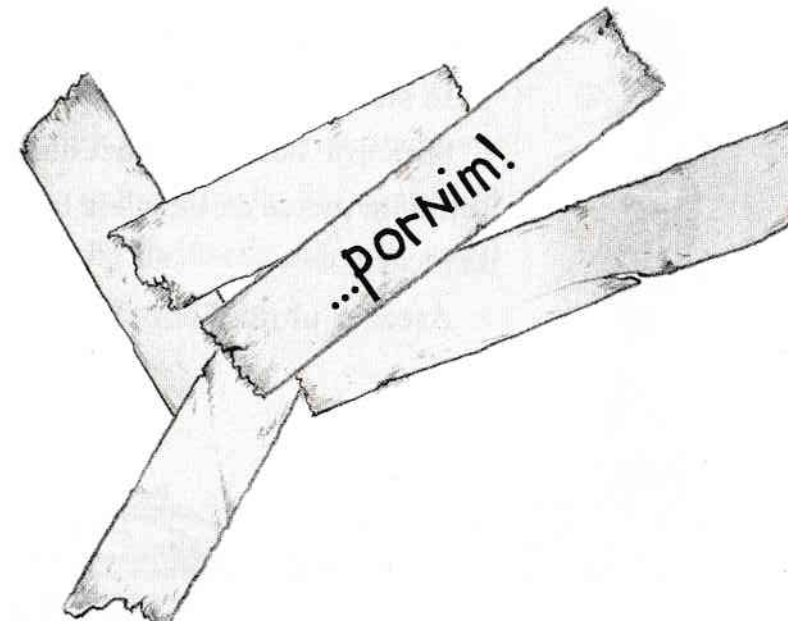
Capitolul 1. Se întâmplă din nou!	13
Capitolul 2. A deschide sau a nu deschide, aceasta-i întrebarea	21
Capitolul 3. Slimy	31
Capitolul 4. O petrecere în grădină cam cleioasă	39
Capitolul 5. Un accident stupid.....	46
Capitolul 6. Numai și numai probleme!.....	54
Capitolul 7. Se întâmplă o minune	62
Capitolul 8. 99% apă, 1% colagen	71
Capitolul 9. Cleiul universal al familiei Pinkowski.....	78

Capitolul 10. O înțelegere	85
Capitolul 11. Pinkowski & Partenerii.....	91
Capitolul 12. Afacerea merge ca pe roate.....	101
Capitolul 13. TV Cablucod.....	113
Capitolul 14. În lumina reflectoarelor	121
Capitolul 15. Faimoși peste noapte.....	129
Capitolul 16. Bogăție nemăsurată.....	137
Capitolul 17. Motor!.....	146
Capitolul 18. Oda.....	150
Capitolul 19. O nenorocire nu vine niciodată singură.....	160

Capitolul 20. Unde se ascunde Oda?	171
Capitolul 21. Fred	180
Capitolul 22. O răpire.....	185
Capitolul 23. Pipi de copii	193
Capitolul 24. Formula secretă a cleiului.....	197
Capitolul 25. În peșteră.....	206
Capitolul 26. O nouă idee de afacere.....	218

Îi mulțumesc în mod deosebit celei mai bune lectorițe dintre toate,
celei care are mai multă încredere în mine decât eu însămi.

Și-i mai mulțumesc și fiului meu Dennis
pentru poezia frumoasă cu broccoli.

**Cu două zile în urmă,
înainte ca totul să înceapă...**

Jonathan fusese drăguț. Îi adusese doamnei Dilewski un ziar de la chioșc. Iar pentru acest serviciu primise de la femeie cincizeci de cenți.

Cincizeci de cenți!

Băiatul alergă imediat acasă și goli pușculița. Numără banii și sări în sus de bucurie. Erau suficienți!

În sfârșit!

Strecură banii în buzunarul pantalonilor și merse cu bicicleta la magazinul de jucării.

Așeză și ultimul bănuț pe tejghea.

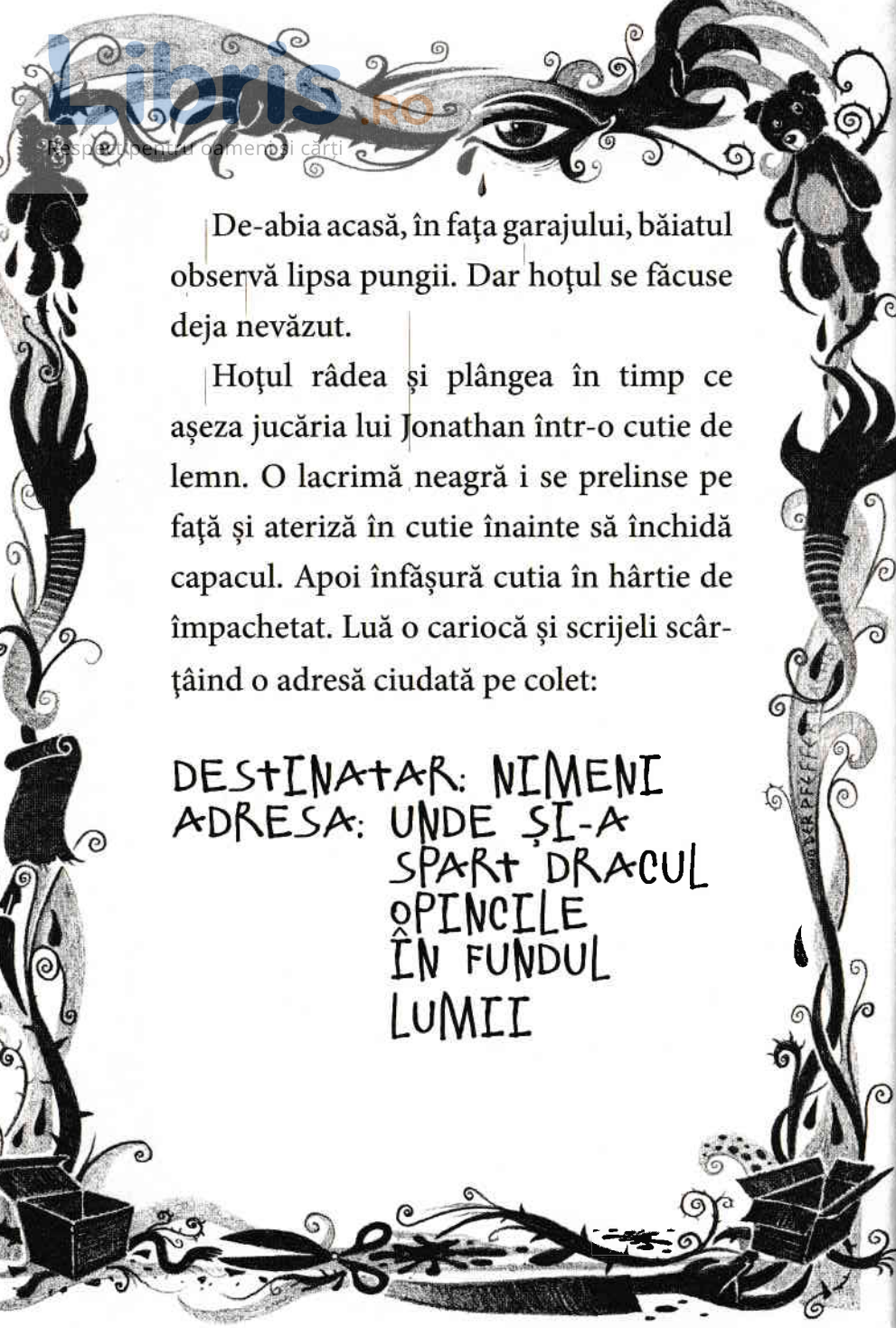
Domnul Șaptebani nici nu trebuia să întrebe ce dorește să cumpere. Știa de mult.

Săptămâni la rând, băiatul dăduse târcoale cutiilor cu clei verde, pe care poți să-l frământa și să obții sunete asemănătoare pârțurilor.

Zâmbind, vânzătorul de jucării puse una dintre cutii într-o pungă mică de hârtie și i-o întinse lui Jonathan peste tejghea.

Băiatul părăsi magazinul în fugă și așeză punga de hârtie în coșul bicicletei.

Pe drumul spre casă, Jonathan nu observă că era urmărit de o umbră sinistră, care își întinsese mâna în coșul bicicletei și îi luase punga.

De-abia acasă, în fața garajului, băiatul observă lipsa pungii. Dar hoțul se făcuse deja nevăzut.

Hoțul râdea și plângea în timp ce așeza jucăria lui Jonathan într-o cutie de lemn. O lacrimă neagră i se prelinse pe față și ateriză în cutie înainte să închidă capacul. Apoi înfășură cutia în hârtie de împachetat. Luă o cariocă și scrijeli scârțâind o adresă ciudată pe colet:

DESTINATAR: NIMENI
ADRESA: UNDE ȘI-A
SPART DRACUL
OPINCILE
ÎN FUNDUL
LUMII

Capitolul 1

SE ÎNTÂMPĂ DIN NOU!

Inima lui Nemo începu să bată mai tare. Se uită fix la preșul din fața picioarelor lui. Tocmai voia să plece, când fu cât pe ce să se împiedice de colet.

VĂ RUGĂM, NU DESCHIDEȚI! era scris cu litere mari și groase pe hârtia cu care era împachetat. Iar dedesubt:

CLEIOS!

Nemo alergă înapoi în casă, fără să atingă pachetul. Apucă repede telefonul și formă un număr. De abia după ce sună de șapte ori, cineva răspunse.

– Bună, Nemo, îl salută prietena lui Oda, înainte ca băiatul să-și spună numele. Se pare că salvase deja numărul lui, ceea ce însemna că acum făcea parte din viața ei. Nemo era fericit, căci Oda era cea mai simpatică fată din întreaga clasă. Și pe deasupra și cea mai frumoasă.

– Poți să treci pe la mine? întrebă el. Dacă se poate chiar acum?

– Din păcate nu pot, spuse cu părere de rău Oda. Tocmai organizăm o petrecere acasă. Mama își sărbătorește cea de-a patruzecă aniversare.

În fundal, Nemo auzi o muzică antrenantă de jazz, dar și un murmur de voci și, din când în când, râsete.

– Oda, poți să mă ajute puțin? Ajunse la el glasul cuiva. Era în mod clar dădaca franțuzoaică. Trebuie ca eu să culeg niște menta pour le crușon. Poți să pui menta pe painici?

– Imediat! răspunse fata.

– Mereu îndată, îndată, îndată! se auzi o bombăneală din îndepărtare. Îndată însemna niciodată.

– Oricum ne vedem mâine, reveni Oda la telefon. Când mergem la cinema. Sau ai uitat?

– Bineînțeles că nu! se grăbi să răspundă Nemo.

De câteva zile, abia aștepta să vadă noul film cu James Bond. Și să stea două ore lângă Oda, în întuneric.

– Dar trebuie să te văd chiar astăzi! spuse el și-și mușcă în același timp limba. Brusc, i se făcuse foarte cald. Cum suna asta! Trebuie să te văd chiar astăzi... De parcă nu ar fi rezistat nici măcar o zi fără Oda! De parcă ar fi îndrăgostit până peste urechi de ea! Aruncă o privire în oglinda de deasupra comodei. Din fericire, fata nu-l vedea acum, cu fața roșie ca racul, înconjurată de un păr ciufulit.

– Atunci vino tu la mine, propuse Oda. Oricum nu ai fost niciodată.

Nemo se gândi. Nu prea avea chef să care un pachet atât de periculos prin tot orașul. Însă avea și mai puțin chef să deschidă coletul de unul singur.

Și în niciun caz nu se putea să-l lase nedesfăcut, chiar dacă pe el era scris VĂ RUGĂM, NU DESCHIDEȚI! Coletul promitea, pur și simplu, mult prea multă aventură. Și Boring chiar avea nevoie de un pic de aventură. Era atât de plictisitor aici, încât era deja un eveniment dacă gunoiul era luat miercuri.

– Și? Vii? insistă Oda.

– Dar nici măcar nu am fost invitat, ezită Nemo.

– Nu contează, îl liniști fata. Sunt atât de mulți musafiri, încât nu se va observa dacă e unul în plus sau în minus. Știi unde locuiesc? întrebă fata și tot ea răspunse. Strada Cariilor nr. 4, vizavi de florărie.

– Bine, pe curând! își luă Nemo la revedere și închise telefonul. Apoi luă din nou telefonul și

formă numărul prietenului său Fred. Dar acesta nu răspunse la mobil. Iar fixul era mort.

– Excelent! oftă Nemo și porni la drum.

– Bună, Nemo! Mama lui Fred era în hol în mijlocul nenumăratelor cabluri încercând să pună în funcțiune noul router. Acum înțelese Nemo de ce nu putuse vorbi cu Fred la telefon.

– Bună ziua, doamna Koch. Fred este acasă?

– Aici sunt! auzi el vocea lui Fred.

Nemo păși peste grămada de cabluri și intră în bucătărie. Fred stătea lângă masă și ținea o pâlnie deasupra unui borcan vechi de muștar în timp ce bunica lui turna în ea gem fierbinte.

– Vii cu mine până la Oda? întrebă Nemo fără să piardă prea mult timp cu un salut.

– Nu pot, răspunse Fred. Am pană la bicicletă. Și în afară de asta tocmai facem gem, după cum bine vezi.

– Din nou? Nemo se uită la sora lui Fred, care stătea cocoțată pe un scaun din bucătărie,

cu genunchii la piept și își studia îngrijorată în oglindă fruntea plină de coșuri.

De câteva zile, Antonia aducea acasă căpșuni cu kilogramele, din care Fred și bunica lui trebuiau să facă gem.

– Să mai aduc căpșuni? întrebă sora lui.

– Te rog, nu! mârâi Fred. Încet-încet îmi vor ieși pe nas. Înșurubă borcanul și-l puse cu capacul în jos pe masă.

– Dar trebuie să vii cu mine! insistă Nemo. E important.

– Despre ce e vorba? întrebă în același timp Antonia și bunica lui Fred, cu toate că nu era treaba lor.

Nemo îl apucă pe prietenul lui de mânecă și-l trase după el în hol.

– Hei, ce te-a apucat? protestă Fred.

– Cod roșu! îi șuieră Nemo. Trebuie s-o luăm din loc, și imediat! Împrumută și tu bicicleta Antoniei!

